

Titti knyter vänband med lettiska familjer

GNESTA(SN):

- Vill någon av SN:s läsare ha en vänfamilj i Lettland?

Titti Karlsson från Ehrendal i Gnesta kom hem måndags från sin femte resa till Lettland med hjälpöndningar. Hon fick med ; närmare 30 brev från lettiska familjer som vill ha enska kontakter.

Titti åkte över till Tallinn >d en stor hjälpsändning n 17 november tillsammans >d sin son i en lånad och fulltad Ford Transit.

- Folk har varit så otroligt nerösa och skänkt inte bara ider och skor utan också it, tvål, husgeråd, ja, allt, säger hon. Jag har nästan svårt t fätta att folk är så vänliga h givmilda.

Titti säger att efter artikeln n hennes hjälpsändningar i idermanlands Nyheter i börn av november har mängder ' folk ringt.

- Genom bekanta har människor fått reda på mina resor, e har ringt från både Eskilstina och Stockholm och vill tänka saker.

Till ung änka

En av gåvogivarna hade särskilt bitt Titti att överlämna tt paket till en ung änka som anns med på bild i SN.

- När hon öppnade paketet satte hon sig ner med tårarna strömmande över kinderna Dch utbrast:

- Det kan inte vara sant att folk är så snälla! Med sig hem har Titti mängder av kort från tacksamma mottagkre.

- Tack från en enkel människa till en människas goda hjärta!

- Så långt borta och ändå så nära.

- Tack för alla kläder till våra barh!

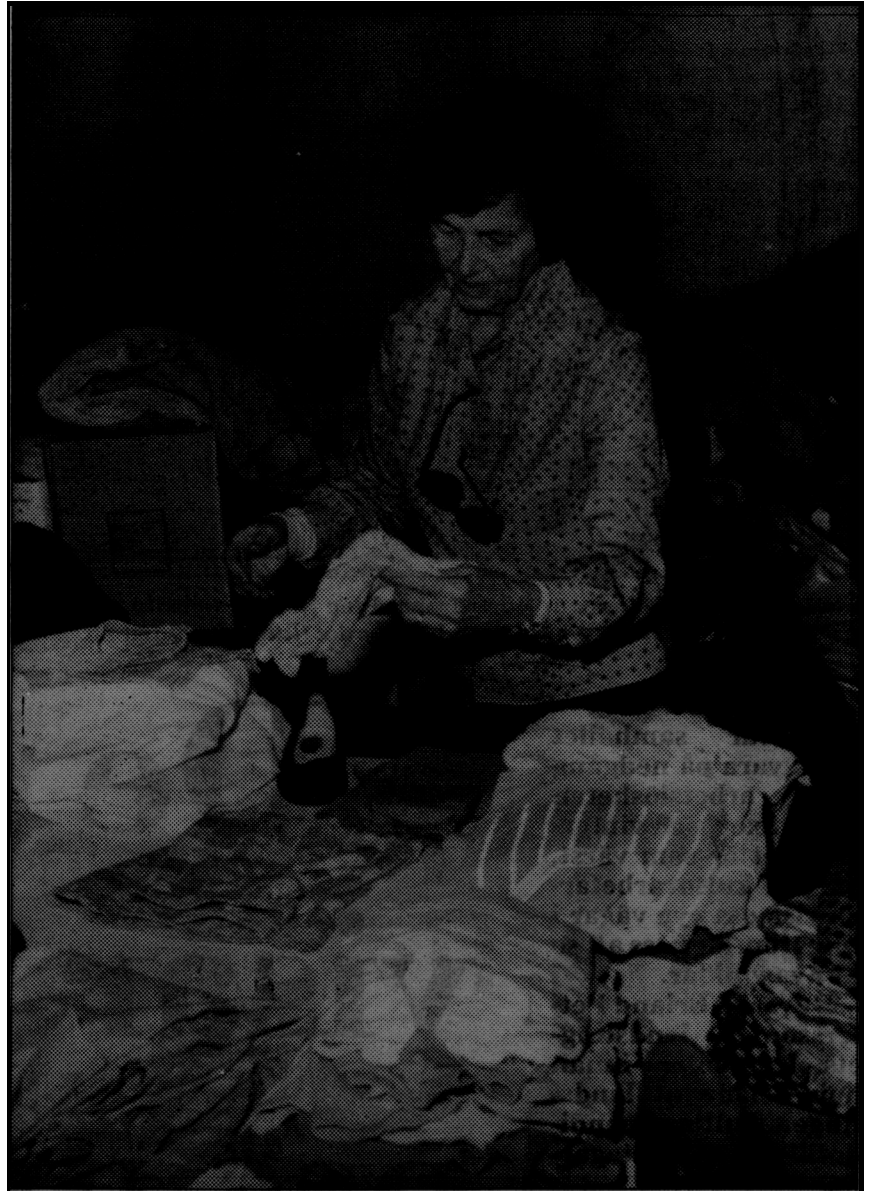
- Av hjärtat tackar vi Ert goda hjärta.

Vänfamiljer

- Jag har också med mig närmare trettio brev från olika familjer som vill ha kontakt med svenska familjer. De vill ha en vänfamilj. De beskriver i breven sin familj, hur gamla de är, vilka intressen de har och har så gott som alla skickat med fotografier på sin familj. Till sommaren vill de flesta också ha ett reseutbyte och

- Jag kommer att fortsätta att åka till Lettland så länge folk vill skänka saker, säger Titti Karlsson, medan hon packar en ny hjälpsändning inför nästa resa i december.

Foto: GERTRUD HERMELIN

hälsa på varandra i respektive land.

I Lettland undervisas barnen i tyska eller engelska och det är språk som även föräldrarna i allmänhet talar. Titti lovar också att ställa upp och tolka om det behövs i den första kontakten.

Medan Titti och jag sitter och pratar ringer telefonen stup i ett. Hennes skrivbord är fyllt med papper och självhäftande lappar. Förutom att åka fram och tillbaka till Lettland med hjälpöndningar ska Titti också ha sin traditionella julmarknad på Ehrendal den 7 och 8 december och den 14 och 15 december.

- Jo, nog är det full fart, säger Titti skrattande, när hon lägger på telefonluren. Det är folk som vill skänka kläder och

konsthandverkare som vill vara med på marknaden som ringer.

Tolk åt kör

Hon berättar att det varit ovanligt stressigt de senaste dagarna. Meningen var att hon skulle ha åkt hem från Tallinn i fredags. Men sex mil från Tallinn blev det fel på växellådan på bilen. Trots att polisen hjälpte till och körde dem med blåljuset på till färjan var de för sent ute.

- Vi fick ta nästa färja. På den träffade jag lustigt nog en ungdomskör från Lettland som skulle till Nyköping för att hålla konsert. Det är 29 ungdomar i åldern 10-15 år från en musikskola plus elva vuxna. De ska framföra folkmusik och

en barnopera på Culturum. Nu ska jag in till Nyköping för att vara deras tolk under några dagar. Sedan avslutas deras vistelse med besök på Wasamuséet och i Gamla stan i Stockholm.

Telefonen ringer igen och Titti förklarar vägen till Ehrendal för en person som vill skänka kläder.

- Det finns ingen möjlighet för rygg att åka runt och hämta saker, säger hon. Folk får komma hit med dem. Det är bara att åka till stora huset vid Ehrendal, där det alltid finns någon hemma. Jag kommer att fortsätta att åka till Lettland så länge folk vill hjälpa till och lindra nöden bland dem som har det svårt.

GERTRUD HERMELIN